

El personal de l'escola Ave Maria el formaven un director, un mestre titular, auxiliars i un director espiritual. Per cursos la distribució sembla que va ser la següent:

De l'alumnat, en aquests tres cursos, la bibliografia esmenta els noms de Martí Rouret i Callol, on destaca com a futbolista de l'escola i després, ja d'adult, com a mestre³⁷, i també hi estudià el seu germà Josep.

I en Pere Bruguera i Pellicer, alumne que també es dedicà al magisteri d'adults³⁸.

Malauradament no ens ha estat possible descobrir els noms dels alumnes que durant la breu existència de l'escola en formaren part, com també dels professors auxiliars.

L'EXTENSIÓ DEL MÈTODE MANJÓN PER LES COMARQUES GIRONINES

Només a Girona pel patrocini de la seva diòcesi es va produir la introducció de la metodologia del P. Andrés Manjón. El projecte no va reïx finalment a l'Escala mentre que sí ho feu a Lloret de Mar, on l'escola parroquial va inspirar-se en els principis pedagògics d'aquest pedagog.

Tot això no hagués estat possible sense la intervenció i el suport del canonge capitular de Girona, el Dr. Vilà, qui serà el mecenes de l'escola parroquial de Lloret i qui va fer possible la creació del benefici eclesiàstic a l'ermita de la Mare de Déu de les Alegries i el suport del Dr. Jordà, professor de l'Escola Normal de Magisteri de Girona, qui també el recomanaria. Un cop nomenat director va anar a ampliar la seva formació a Granada a l'escola de magisteri de l'Ave Maria, creada pel P. Andrés Manjón, per tal de formar mestres en el seu mètode pedagògic. Hi passa tot el curs 1919-1920 amb un aprofitament excel·lent pel que es llegeix en un document del 20 de juliol de 1920 on el propi Manjón certifica els bons resultats de les pràctiques de Mn. Torrent. Li descobreix "gran vocación y aptitudes no comunes para el ejercicio de la enseñanza de niños".

DE PRIVADA A PÚBLICA: LA NOVA ETAPA DE L' ESCOLA AVE MARIA (1921-1936)

TRASLLAT DE LES ESCOLES NACIONALS

L'any 1918, com s'ha indicat abans, hi ha la mort del mestre titular de l'Escala i el nomenament de Ròmul Riera com a

37. Martí Rouret i Callol (l'Escala 30/3/1902- Mèxic 31/10/1968) fill de Josep Rouret Ros i d'Emilia Callol Tutau. Va fer els estudis primaris a l'escola privada de l'Ave Maria -on destacà també com a futbolista de l'equip de l'escola- i, gràcies a una beca que li aconseguí Mn. Pere Torrent Crous, els pogué continuar, a partir de 1917, al col·legi El Col·lell. El 1921 ingressà a l'Institut general i tècnic de Girona, on es graduà en batxillerat el 6 de maig de 1922 i on coincidí amb Lluís Tasis, Josep Pagés Costart i Josep Maria de Porcioles, aquests dos darrers destacats polítics de l'etapa franquista. Continuà els estudis de mestre de primeres lletres a l'Escola Normal de Barcelona, on obtingué el títol el 12 d'agost de 1923. Com a jove mestre, va fer pràctiques a l'escola pública de nens del mestre Esteve Carles, a Lloret de Mar, i tot seguit passà a treballar a l'escola parroquial (Manjón) de Mn. Pere Torrent i Crous, també de Lloret on hi romangué fins el 1926, quan, en plena dictadura de Primo de Rivera, es traslladà a Mora d'Ebre per incorporar-se al Centre Instructiu Democràtic (Marquès 2001, 20 - 27).

38. Pere Bruguera i Pellicer (l'Escala 1906-1997) va estudiar amb els mestres Lluís Alsina i Pere Masó; després amb el senyor Riera al col·legi de l'Ave Maria. Pere Bruguera, nascut a l'Escala i jubilat a Figueres el 1973, dirigí un col·legi del qual era propietari des del 1950. El 1939 havia estat expulsat del cos del magisteri públic per haver estat director del centre Ferrer i Guàrdia des del 1936 (Marquès 2001,).

mestre provisional i el seu posterior trasllat al proper curs a una altra població. Per part de l'Ajuntament de la vila es veu l'oportunitat de tenir un espai modern per a l'escola de nois. L'alcalde del moment, en Josep Callol i Maranges acorda sol·licitar el dia 13 d'octubre:

"Arrendar el local en que se hallaba instalada la escuela del Ave-Maria sito en la calles Santa Máxima propio de D. José Ximinis Guri"³⁹.

El dia 26 de novembre del mateix any posa en coneixement dels membres del consistori les condicions que establia el propietari del local. No hi haurà acord i en les actes no s'especifica el motiu. Possiblement prevalen les raons d'ordre econòmic⁴⁰.

La pretensió de l'Ajuntament de l'Escala d'arrendar el local posa davant el problema, que ja té els seus antecedents al segle XIX, de la precarietat dels edificis escolars públics, degut a la manca d'ingressos dels Ajuntaments de l'època. Els informes de la inspecció fan esment molts cops a l'estat deplorable dels espais i a requeriments de clausura i trasllat de locals.

L'exemple a l'Escala mateix està documentat en la visita del 28 de gener del 1919 per part de la Inspecció de Primera Ensenyança de la província, on s'afirma:

"el local en que se hallan las escuelas se hallaban en inminente ruina, se ordena la suspensión de las clases y el traslado a otro local... el arquitecto provincial de la ciudad de Gerona Martín Sureda se finiese una detenida visita de inspección"⁴¹.

La solució, sempre provisional, implicava la realització d'obres per intentar solucionar els problemes més urgents. A l'Escala, per exemple, arran de l'informe negatiu de la Inspecció d'Ensenyament, es fan obres entre els mesos de febrer i març d'aquell mateix any⁴². Però el problema subsisteix, com es denuncia a la revista Costa Brava del 30 de maig de 1920:

<<A tota aquesta llista de millores —a més d'algunes altres de menor importància,— caldria qu'el nostre Ajuntament fes tots els mitjans possibles per a completar-la amb una altra obra que, des de fa molts anys és d'una necessitat tan absoluta, que fins arriba a fer vergonya que una vila de la importància de La Escala, n'estigui mancada. Les escoles. No vol dir que perquè tinguem uns locals per això destinats que ni la més petita condició reuneixen, poguem restar tranquils i creuats de braços pensant que ja tenim escoles. Faltades d'aire, de llum, amb probabilitats d'ensorrar-se qualsevol dia, situades sobre unes quadra de bestiar, son més apropiades a servir de paller que no al fi a que es destinen>>⁴³.

En aquest marc s'han de considerar les negociacions de l'Ajuntament per a convertir el local de l'escola de l'Ave Maria en escola municipal. El dia 29 de març de 1921 la visita de

39. AME. Fons Ajuntament de l'Escala. Acta 13/10/1918.

40. Guanter 2003, 127.

41. AME. Fons Ajuntament de l'Escala. Acta 28/01/1919.

42. La visita de l'arquitecte a l'Escala que l'edifici no és ruïnós i que amb unes petites obres pot continuar exercint el seu ús. Aquestes obres en la Escuela Nacional de Niños fineixen el 9 de febrer de 1919 sent alcalde Nonito Camós Suñer, el 11 de març de 1919 l'arquitecte Martí Sureda i el mestre paleta Jaime Carreras Juana donen el vist-i-plau. AME. Fons Ajuntament de l'Escala. Acta 02/02/1919.

43. Costa Brava (31 de maig de 1920), p.7.